

Březová kůra

měsíčník skautsko-woodcrafterského oddílu TROJKA SHAWNEE ZÁBŘEH

číslo 166 / 16. ročník

Vlk s Dračím zubem z rodu Sov plní Skalp tábornictví
na 58. sněmu kmene SHAWNEE

V tomto čísle najdete vše důležité, co se v oddíle Trojka
Shawnee událo v měsíci říjnu roku 2004.

Úvodem

Máme za sebou další měsíc činnosti a to je čas na další číslo Březové Kůry. Toto číslo vychází poněkud opožděně oproti původnímu plánu. Už je ale tu a je čas na jeho představení – najdete tu popis akce Hynčína – tedy Kanawahu, klání rodů a 58. sněm.

Úroveň družinových jednotlivé rádce Murphyho zákonech. obzor

MIČIKINIKWA popisuje co Šavani zažili na skautské sběratelské akci v Praze a přiblíží nám význam kmenové heraldiky. Zájemci o historii se dozvědí něco o činnosti skautů za okupace německými nacisty, kdy byla činnost skautů zakázána.

Ječmen se opět postaral o Stránku zábavy a Detektivku. Nechybí ani družinová stránka Kaňat, Víků (Plamen) a Koníků (MIčim). stránek je tentokrát velice vysoká a musím pochválit. Díky MIčimovi se dozvíte i něco o Stopař nám mimo jiné představí svůj Pohled za a taky chaos při cestě domů z akce Hynčína. Mauglí má

pro vás připravené výsledky bodování a zároveň Bodové menu na listopad.

Díky SKANIATARIOVI opět nahlédneme do Zápisků wagama.

Bohužel dodnes jsem neobdržel od Mony zápis Zahajovačky, který měl být už v minulém čísle. Pokud si budeme takto plnit své povinnosti, nebude náš oddíl lepším.

Dnes, když píšu tento našich internetových stránkách. Je to ale vy si ji už můžete přečíst na dočkáme doby, kdy bude náš časopis vycházet pouze elektronicky.

Tato doba je ale ještě daleko a občasně obracení papírových

úvodník, je Březová kůra už na zvláštní – ještě fakticky nevyšla, Internetu. Možná se jednou stejně jako většina ostatních

tak přeji všem příjemné čtení za stránek.

P.S. Omlouvám se SKANIATARIOVI že zde jako jediný přispěvatel do tohoto čísla nenajde své foto, ale žádné slušné jsem nenašel.

Důležité údaje:

Redakční rada se koná:	Vždy na kmenové radě
Uzávěrka příspěvků čísla 167 je:	V neděli 5. prosince 2004
Číslo 167 vyjde:	V pátek 10. prosince 2004

Chtěl bych požádat zejména starší bojovníky (rádce, podrádce, a všechny – náctileté, aby tyto jednotlivé termíny sledovali a závčas svoje příspěvky odeslali nebo odevzdali.

Rendy

Plus a mínus

Už není Slovo Degandawidy, protože není žádný Degandawida. Taky rubrika „Co se děje v oddíle“ nemá smysl, protože vše se dozvíte v mnohem aktuálnějším Kůrovniku. Stejně jsem ale neodolal touze zase kibicovat J a vyjádřit se k dění v oddíle. Tak tedy slyšte, čeho jsem si všimnul nebo co se děje.

Je škoda, že:

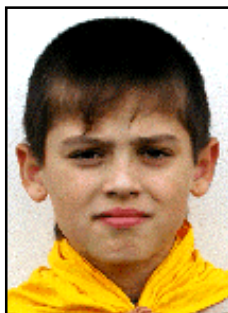
- spousta Sov v čele s rádcem Monou se neobtěžovala ani omluvit na nejdůležitější akci podzimu – čtyřdenní výpravu s 58. sněmem
- v Hynčině jsem si všiml, že se někteří kluci nechovají moc skautsky. Když mě někdo slušně poprosí o půjčení nějaké věci, měl bych mu taky slušně odpovědět (ať už kladně nebo záporně) a ne mu odseknout! Pokud mi někdo nechtěně šlápne na nohu, nezískám moc sympatií okolí, když na dotyčného začnu rvát, jako když mi trhá prsty.
- některé omluvy působí dojmem, že se spíš nechce. Nebudu tady nikoho jmenovat, protože bych opravdu nerad křivdil. Každý ví, jak „čistý je ve svých myšlenkách, slovech a skutcích“.

Je dobré, že:

- se povedl 58. sněm. Například zpěvy rádců měly vynikající úroveň, skalpy i Muž sněmu byl dobře připraveny atd.
- nováčci Martin a Dušan jsou takoví, jací jsou. Oba mě moc potěšili svým zájmem, nadšením, oba se chovají tak, jak by se od členů čekalo (a to se bohužel občas nedařím mnohým dlouholetým Šavanům). Určitě si mnoho z vás všimlo, že Dušan snad vždycky všem podržel dveře a sám šel poslední. Kluci vydržte!
- všichni oddíloví rádcové souhlasili se svojí účastí na čekatelských kurzech v příštím roce. Doufám, že za rok už bude v oddíle spousta kluků posílená novými znalostmi, zkušenostmi a zážitky.
- Tarzan se rozhodl přenocovat se zájemci na klubovně. Snad se tato akce povedla. Každá nenucená aktivita určitě potěší

Stopař

Kanawaha, klání rodů a 58. sněm kmene SHAWNEE

Čtvrtek 28. 10. 2004

Nejvýznamnější a nejdelší akce podzimu pro náš oddíl (spolu se Skautskými dny) začala ve čtvrtek 28. října v 10.00 na nádraží. Čekaly nás čtyři dny strávené pohromadě v Hynčíně.

Na nádraží dorazil za Vlky rádce Plamen, Běďa, Sběratel, Dušan a Šmodrch, za Káňata se dostavili rádce Ječmen, podrádce rodu Drak, Martin, Lišák a Grizly. Ze Sov se objevili pouze VIK a Dračí zub.

Omluvení z akce pro nemoc byli Býk, Netopýr, Šídlo, Lukáš. Ostatní byli neomluveni! Hlavně rod Sov svou slabou účastí zklamal.

Z vedení se akce účastnili Mauglí, Mičím, OHYIESA, Cestovatel a Rendy.

Hned na nádraží se podařilo Šmodrchovi přivodit si za pomoci Grizlyho nepříjemné zranění, ale Šmodrch je statečný kluk a akce se přesto zúčastnil. Proto si zaslouží pochvalu.

Dojeli jsme do Hoštejna a čekala nás cesta do Hynčiny. Přesto že někteří vypadali že nedojdou, nakonec to všichni zvládli. Zde bych chtěl zdůraznit, že zejména mladší bojovníci kmene sebou tahají spoustu nesmyslů a jejich výstroj se stává doslova neúnosnou!

Ubytování jsme měli zajištěno v budově OÚ Hynčina. Ochotný pan starosta nám dokonce zapůjčil židle a varnou konvici.

Poté vypukl program. Cestovatel měl v nedalekém lesíku připravenou bojovku. Poté následovala příprava na Svojsíkův závod, něco jako test skautských znalostí. Tři družstva se vydala do terénu. Vedení se vrátilo do klubovny, ale venku se rychle stmívalo. Vydal jsem se proto družstva hledat s obavami z jejich znechucení náročným závodem, ale byl jsem příjemně překvapen, že jej všichni i potmě brali vážně a snažili se až do konce. Nováčci byli také velmi spokojeni – Dušan i Grizly. Proto chci Cestovatele pochválit, že tak zajímavý závod připravil.

Zábavnou částí bylo zejména bojové zamaskování jednoho člena družstva – nakonec Dračí zub vypadal jako z parodie na pořad České televize „Vypadáš skvěle!“. Škoda že jsme jej nemohli vyfotit. Na jeho otázku, kdy si tu trávu už může sundat z hlavy odpověděl OHYIESA: „S tím pojeděš domů!“.

Po večeři z vlastních zásob bylo vyhlášeno postupné plnění OP 2 000 kliků a 3 000 dřepů. Tabulka ukazuje, jak si kdo vedl. Během dvou dnů dokázal Martin udělat 750 kliků!

JMÉNO	Ječmen	Mauglí	Mičím	Dračák	VIK	Plamen	Cesták	Rendy	Sběroš	OHYIESA	Dušan	Šmodrch	Běďa	Drak	Grizly	Lišák	Martin
Dřepy	200	80	40	120	140	120	160	40	120	40	260	1000	600	120	80	80	750
Kliky	100	30	300	60	60	60	70	100	60	100	170	180	70	100	30	40	180

Večerní program měl na starost Mauglí – hráli jsme RISKUJ! a Mrkanou. V RISKUJ! vyhrálo družstvo vedené Plamenem. Poté jsme si zkusili zábavnou formou v různých obměnách zkusit Kimovu hru – ukázalo se, že nejlepší „pamětníci“ jsou Ječmen a Plamen.

Úplně nakonec jsme si povídali o významu dnešního státního svátku, o jeho vzniku a dalších historických souvislostech související se vznikem, vývojem a také zánikem Republiky Československé v letech 1918 až 1938. Spát jsme šli po přečtení povídky od Jaroslava Foglara.

Pátek 29. 10. 2004

Budiček byl v 7.00. Po jídle jsme se pustili do uzlování – čeká nás přeci bludovská Uzlařská regata! Výsledky bojovníků v jednotlivých uzlech i v regatě jsou v následující tabulce. Jedná se o nejlepší výsledky dosažené za celou akci.

Název uzlu	Kategorie starší		Kategorie mladší	
	Nejlepší čas	Jméno	Nejlepší čas	Jméno
Dračí smyčka	1,03 sekundy	Cestovatel	1,50 sekundy	Lišák
Lodní smyčka	0,99 sekundy	Ječmen	1,75 sekundy	Dračí zub
Ambulantní uzel	1,36 sekundy	Cestovatel	2,21 sekundy	Běďa
Rybářská spojka	3,34 sekundy	Draček	9,47 sekundy	Vík
Škotový uzel	1,33 sekundy	Cestovatel	2,83 sekundy	Běďa
Zkracovačka	1,73 sekundy	Draček	2,35 sekundy	Dračí zub
Regata	16,7 sekundy	Mauglí	49,0 sekundy	Vík

Poté už vypukla Velká Kanawaha, kterou měli na starost Mičím s OHIYESOU. Příprava bunkrů, taktiky a samotná bitva zabrala celé dopoledne i část odpoledne. Po dvou „utkáních“ byl konečný stav 1:1. Indiáni přišli o šamana, avšak mezitím byl zabit i bělošský generál – takže se nevědělo kdo vyhrál. Celkově se letošní Kanawaha vyvedla.

Následné vaření oběda však ukázalo nelichotivé slabiny našeho Šavanského týmu. Uvaření nudlí a ohřátí konzervy nám trvalo bezmála dvě hodiny – a to jsme vařili společně! Pánové, s některými z vás bych nechtěl ztroskotat na pustém ostrově. Zejména mě dojímal nejménovaný bojovník, který měl ešus připravený v ruce dřív, než jeho družina byť jen rozdělala oheň! A protože držení ešusu a lžice zabere obě ruce, nemohl už dotyčný bohužel pomoci své družině při přípravě jídla a musel se pouze koukat. Chudáček malý!

Zbytek odpoledne jsme strávili klikováním, dřepy, opakováním uzlů a také odpočinkem. Opět se konali soutěže na paměť (vítěz Plamen, druhý Mauglí + Sběratel) a také jsme soutěžili ve znalosti cizích jazyků, kde vyhrál s přehledem Mauglí. Večer dorazili MIČKINIKWA a Stopař a také se konala noční hra. V nedalekém lese byla základna, která byla hlídána záškodníky. Úkolem hráčů bylo na základnu proniknout co a nechat tam důkaz v podobě lístku se svým jménem, aniž by jej záškodníci chytili. Smolařem se stal Ječmen, kterého chytili pokaždé, tedy čtyřikrát.

Před spaním bylo ještě další RISKUJ! připravené MIČKINIKWOU na téma skauting a Trojka Shawnee. Už ve spacácích jsme si opět četli povídku od J. Foglara.

Sobota 30. 10. 2004

Dopoledne bylo vyplněno uzlováním a také napjatým očekáváním Klání rodů, které připravili OHIYESA s MIČÍmem. Klání bylo letos pojato netradičně, jako jedna velké trasa cizím terénem se stanovišti, na kterých se plnily nejrůznější úkoly. Před polednem jednotlivé týmy vyrazili. Poté se MIČÍm, OHIYESA, MIČKINIKWA, Stopař a Cestovatel odebrali na místo večerního sněmu, který pak celé odpoledne chystali.

Rendy, Míša a Mauglí se zatím vydali vařit oběd na místo, kde mělo klání dle předpokladů asi za dvě hodiny skončit. Nějak se ale stalo, že družiny Klání zvládli asi o hodinu a půl rychleji a tak hned po urychleném obědě nastoupil záložní program. Úkolem bylo např. zjištění jméno starosty, odjezdy autobusů z Hynčiny, ale třeba také nalézt šišku listnatého stromu apod. Mezitím dorazili ještě Míša, Tarzan a Netopýr.

Vítězem se stalo družstvo vedené Plamenem. Pak jsme se odebrali zpět do klubovny, kde bylo osobní volno – příprava na sněm, poslední plnění OP atd. Sněm s pořadovým číslem 58 začal krátce před šestou večer v lese mezi Hynčinou a Křížanovem.

Vítězem Bojů o skalpy a symbolickým držitelem Agitanova roucha se stali Vlci překvapivě spolu se Sovami, zastoupenými pouze Vikem a Dračákem. Takže nezáleží pouze na počtu členů, ani na věku, ale na jejich znalostech a taky šikovnosti!

Mužem sněmu jsem se stal já (konečně!), ale spíše to bylo s Drakem skoro nerozhodně. Gaosedu MIČÍmovi byla slavnostně udělena hodnost Ranger. O svá

Orlí pera žádalo sedm bojovníků včetně Sagamora OHIYESY. OP udělovali Sachem šaman MIČKINIKWA spolu se Sagamorem OHIYESOU – každý bojovník měl právo si zvolit, kdo mu jeho OP udělí.

Slavnostního okamžiku ve svém skautském životě se dočkalo pět bojovníků – Dračák, Běďa, Lišák, Vik a Šmodrch, kteří složili Slib vlčete. Na fotce je zachycen bojovník Běďa při tomto velice slavnostním okamžiku, který si určitě budou bojovníci pamatovat celý život.

Nové vedení se prozatím nevolilo a vedení oddílu zůstane dosavadní – v čele je nadále trojice MIČKINIKWA, Stopař a Rendy.

Sněm byl ukončen kolem deváté hodiny večerní a odebrali jsme se do klubovny. Zde pak probíhali soutěže ve stolním tenise a MIČKINIKWA, Stopař, Běďa, Mauglí a Rendy se odebrali do restaurace o patro níž na večeři – dali jsme si klobásy.

Večer odjeli Tarzan, Netopýr, Cestovatel a Plamen. V jedenáct byla večerka.

Neděle 31. 10. 2004

Nedělní ráno bylo ve znamení úklidových prací. Po probuzení jsme si ale zopakovali RISKUJ! na téma skauting a SHAWNEE, a šlo nám to podstatně lépe. Nejhůře dopadl VIK, který nevěděl ani jednu ze šesti otázek. Naopak Šmodrch neudělal jedinou chybu a zvítězil tak v mladší kategorii. Mezi staršími zvítězil Mauglí.

Poté jsme po sobě uklidili, umyli podlahy, zametli a předali klíče od budovy panu starostovi. Přes les jsme vyrazili do Hoštejna na vlak. Cestou nám věci kousek svezl jeden pán, který v lese krmlil divočáky.

V Hoštejně jsme si dali čaj a tatrunku a pak už nás vlak odvezl do Zábřeha, kde byl ve dvě hodiny před nádražím rozchod. Hodnocení akce je na každém z vás! Nakonec chci podotknout, že ve velmi dobrém světle se představili oba nováčkové Dušan a Martin.

Rendy

Kratičký dovětek k akci v Hynčíně

Zpráva z „čtyřdenky“ v Hynčíně v této Kůře určitě někde je. Já, Míša a Ohiyesa jsme kvůli škole odjeli už v neděli ráno, tak aby byl zápis kompletní, popíšu i naši cestu domů. Původně jsme chtěli jet vlakem v 9.48, protože se ale v noci ve 3.00 přesouval čas na 2.00, řekli jsme si, že pojedeme vlakem už v 7.11 (podle starého času 8.11, tak proč ne). Proto jsme si dali budík na 5.15, abychom na vlak v pohodě došli. Na změnu času už v tu chvíli nikdo nepomyslel. Vstali jsme tedy ve 4.15 (nového času) a když jsme naše nechtěné přivstání zaregistrovali, byli jsme už oblečení a sbalení. „Půjdem tedy pěšky až do Zábřeha“ řekli jsme si. „Co s načatým ránem, že jo.“ Po pěti minutách praví Míša: „Mám dojem, že před šestou jede z Hoštejna osobák“. Jestli jste už nyní zmatení a nevíte, kolik hodin vlastně bylo neděste se, my to taky nevěděli. Míšův mobil ukazoval zrovna 5.44, když Míša ještě dodává: „Možná to jede už v 5.30“. Zrychlili jsme tedy krok, abychom stihli vlak, který podle něj jel před 14 minutami. Poté jsme dle mého názoru asi 20 minut neorganizovaně bloudili v nočním lese, načež jsme zcela neomylně našli zelenou značku mířící do Hoštejna. Musím tímto vzdát hold Míšovu i Ohiyesovu orientačnímu talentu. Zkrátka v půl šesté jsme byli v Hoštejně na nádraží. Vlak měl odjezd až v 5.37 a dvacetiminutové zpoždění jistilo opravdu vše, takže jsme ještě docela vymrzli. Vidíte, že s takovou změnou času je někdy i sranda a kvůli ní jsme byli o 4 hodiny dřív doma!

Stopař

Kaňata

Káňata

Členové družiny kaňat:

Ječmen

Drak

Martin - Učí se rychle, dobře postupuje v OP (2000 kliků, 3000 dřepů), na každou schůzku chystá OP ze zdatnosti ke splnění.

Lukáš - Nováček. Nevyhrál v měsíčním bodování jen díky tomu, že se nezúčastnil jedné schůzky (pětka z češtiny). Skončil na 1-2. místě.

Lišák - Bojovník. V měsíčním bodování skončil na 1-2 místě, je nejlepší ml. člen v OP (2000 kliků, 3000 dřepů).

Grizli - Nováček. V měsíčním bodování skončil na 3-4 místě, ale polepšil se v určování stromů.

Šídlo - Nováček. V měsíčním bodování skončil na 3-4 místě.

Na schůzkách:

Po celý rok budeme plnit na schůzkách OP 2000 kliků, 3000 dřepů, ve kterém jsme dosti postoupili na akci sněm atd. Družinového bodování se účastní pouze mladší kluci. Tento měsíc jsme dosti probírali stromy a každý z nováčků už dokáže poznat 10 stromů, také jsme probírali historii, ale jediný kdo ji umí, je Martin. Učení prolínáme s novými hrami.

Také se ještě musíme zaměřit na šest základních uzlů, tentokrát na rychlost. Mladší kluky a Martina také podporujeme ve sběratelství, získávají razítka, známky, pohlednice a odznaky, které pak vyměňují za co potřebují (o sběratelství se stará Drak). Rozjela se také etapová hra, která má 16 etap.

Ječmen

Družina Viků

Tento měsíc velmi zajímavý. Byl zpestřen odléváním stop, ale přežily jenom tři, zbytek byl bohužel zničen projíždějícím traktorem. (Jak pesimisticky předpovídal jeden můj člen z družiny). Nejlepší stopa se povedla Netopyrovi a byl na ni patřičně pyšný. Těm, kterým se stopa nepovedla – nezaufejte, určitě budeme odlévat znovu někdy jindy. Dále se snažíme plnit bodové menu, učit se historii skautingu od jejího počátku (jen však povrchně) a zkoušet všeobecné poznatky formou různých testů a zkoušek. Jinak hrajeme spoustu her, které tu ještě nebyly. Na poslední rodovce jsme se připravovali na bitvu u Kanavahy. Výroba koulí, štítů...

Já doufám, že následující měsíc bude stejně tak dobrý, možná i lepší, než byl tento.

Rodovou stránku připravil rádce družiny Plamen

Padesátého osmého sněmu kmene SHAWNEE se za Viky účastnili Plamen, Běda, Netopyr, Dušan, Šmordrch a Sběratel.

Něco pro chytré hlavičky

Za použití čtyř pětiek ziskej výsledek 16.

5   5   5   5

Teď něco těžšího.

Jaký je celkový součet čísel pod otazníky ?

1 2 3 ? 4 5 1

3 5 ? 6 ? 6

8 ? 11 15 15

? 21 26 ?

Nakonec něco lehkého.

Doplň na místo otazníků patřičná znaménka.

170 ? 17 ? 12 + 120 ? 97 = 143

25 ? 40 ? 125 + 255 ? 63 = 200

Připravil: Plamen

Družina Koníků

Naše družina, zaměřená na výchovu nejmenších, se v novém roce skládá z:

Mlčím – rádce družiny, milovaný oddílový rádce J , ale mě všichni znáte (776 601 629 nebo wassago@seznam.cz).

Kutil – aktivní, snaživý a vzorný Koník, má velice pěknou sbírku známek, překvapil mě svou prosbou vést část družinovky, jen tak dál Kutile!

Kuba – kamarád Kutila. Tvé dobré chování a znalosti občas trochu kazí špatná nálada – více úsměvu, prosím.

Zdeněk – další snaživý člen, učí se hrát na kytaru, hodný, rychle se naučil ambulační spojku.

Matěj – nejmladší člen, který velice rychle zapadl do družiny a leckdy se od něj mají starší co učit.

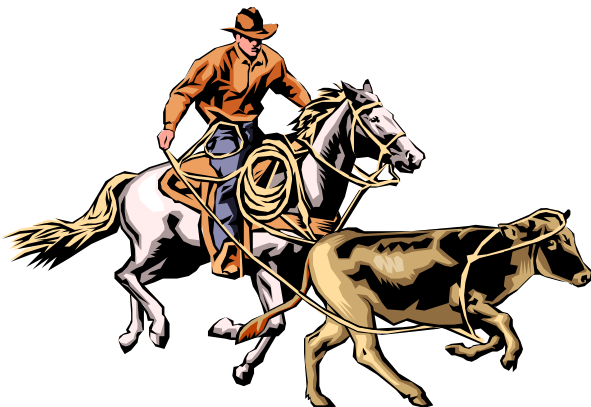
Plusy družiny

- učíme se rychle základy skautské nauky, zatím spíše formou her a soutěží
- všichni jsme hlavně kamarády a to je to nejdůležitější
- průměr poslední schůzky byl 1,00
- rozjíždíme hru Města a známky
- do budoucna se družině rýsuje dívčí posila a mně posila do vedení

Mínusy družiny

- Zatím si nejsem žádných minusů vědom,
- snad nechuť při zpívání (?) – hoši, jak by to vypadalo, když bychom na sněmu neuměli ani pípnout

Za družinu Koníků sepsal Mlčím

Pohled za obzor

čtení pro všechny, co nechtějí umřít hloupí

Tuto novou rubriku bych rád občas propašoval na stránky naší Březové kůry. Neslibuji, že bude úplně pravidelná, ale párkrát se objeví. A čeho se bude týkat? Žijeme si svůj skautský život v tom našem oddíle, ale skautský svět to není zdaleka jen náš oddíl. Chtěl bych vás tedy v této rubrice seznámit s tím, co všechno tvoří skauting a skautskou organizaci mimo oddíl, o čem se v naší činnosti téměř nedozvíte nebo co ani nepostřehnete, že existuje, ale bez čeho by to nešlo nebo by to vypadalo úplně jinak. Proto „Pohled za obzor“.

Všichni jistě víte, že nejsme jediný skautský oddíl na světě. Ti co odebírají nějaký skautský časopis nebo občas brouzdají na internetu po skautských stránkách mají možná přehled o dění ve skautském světě větší, ale jak je to s ostatními oddíly, proč všude znají stejné skautské desatero a všude mají stejný kroj? O tom bych se rád zmínil v tomto prvním článku. Bude se tedy týkat skautské organizace.

Když se u nás řekne skautská organizace, myslí se tím oficiální sdružení lidí – skautů, které je řádně (podle příslušných zákonů) zaregistrováno u ministerstva. Už teď se to zdá dost složité, zkusím ubrat. Česká skautská organizace má název **JUNÁK – Svaz skautů a skautek ČR**. Všichni jsme členy této organizace, protože jsme všichni podepsali přihlášku (nebo naše maminky a tatínkové) a každý rok v březnu platíme registrační poplatek. JUNÁK ale není jen spousta sdružených lidí. Má svoji vnitřní strukturu, proto taky říkáme, že jde o organizaci. Všem uvolňuje ústřední orgány v čele se starostou. Tím je dnes František Šmajcl – Riki. Ústřední orgány jsou demokraticky voleny valným sněmem a sídlí v Praze. Tady se vydávají junácké řady, směrnice, usnesení, které rozhodují, kam se bude skautská organizace ubírat. Proto taky všichni nosíme stejný skautský kroj – to je zakotveno v krojovém předpisu. Vůbec nejvyšším „zákonem“ JUNÁKA jsou tzv. Stanovy JUNÁKA. V nich byste mimo jiné našli znění skautského zákona a slibu, které je tak závazné pro všechny členy skautské organizace, tedy i pro nás.

Protože ale skautů je u nás moc a organizovat tolik lidí by se v Praze na ústředí nezvládlo, spousta pravomocí se přenáší na další „organizační jednotky“. To jsou tzv. Junácké kraje a Junácké okresy. My samozřejmě patříme pod okres Šumperk a ten zase patří pod Olomoucký kraj. Úplně nejnižší organizační jednotkou jsou u nás střediska. Každý Junácký okres se skládá z několika středisek. Každá tato organizační jednotka (junácký kraj, junácký okres a středisko) má na starost určité věci tak, aby celá organizace pěkně klapala a nám obyčejným skautům se dobře skautovalo. A každá tato organizační jednotka má svoje orgány (např. rada, předseda rady, vedoucí střediska atd.), které právě plní úkoly za něž tyto jednotky zodpovídají. Každé středisko se skládá z několika oddílů a tady už to konečně všichni důvěrně známe. Zdá se vám to všechno strašně složité? Pak věřte, že tohle byl jen úplný základ a jednodušeji už to snad popsat nejde. A máte dojem, že taková složitá organizace je zbytečný moloch, který od nás jen vybírá poplatky a že bez ní by se nám skautovalo lépe? Právě za spoustu věcí, které nevidíte a které vám možná připadají jako samozřejmost vděčíme právě jí. Tak například nám zajišťuje dotace na tábory, díky organizování vycházejí skautské časopisy dají se sehnat skautské kroje včetně všech doplňků jako nášivky, odznaky atd., konají se různá skautská setkání a další akce jako Svojsíkův závod apod.. O tom ale zase někdy příště...

Stopař

ČESKOSLOVENSKÉ OPEVNĚNÍ Z LET 1935 - 1938 (2. ČÁST)

Minule jsme si řekli, že vzhledem ke špatné mezinárodní situaci se představitelé našeho státu rozhodli řešit způsob jeho obrany před případným vpádem cizích vojsk. V roce 1935 se rozběhla rozsáhlá a zcela zásadní modernizace armády a společně s ní na hranicích Československa rovněž výstavba mohutného systému opevnění.

Přednosta Ředitelství opevňovacích prací divizní generál K. Husárek

Přípravné práce k výstavbě opevnění probíhaly od roku 1934, vlastní budování pevnostních objektů započalo o rok později. V březnu 1935 vznikla Rada pro opevňování a Ředitelství opevňovacích prací – ŘOP – zvláštní orgány se značnou pravomocí, které řídily výstavbu opevnění pružně, rychle a dokonale. V oblastech výstavby těžkého opevnění vznikala postupně Ženíjní skupinová velitelství, která přímo v terénu řídila výstavbu pevnostních objektů.

V průběhu opevňovacích prací vznikly celkem tři plány výstavby opevnění. Poslední z nich (z roku 1937) již pečlivě analyzoval zkušenosti a poznatky z předchozích let, kapacity firem, možnosti i potřeby armády. Rovněž určil hlavní prvek pevnostní soustavy, kterým se staly dva sledy lehkého opevnění vzor 37 (dle roku vzniku).

Plánované náklady na stavbu a vybavení opevnění i celé související infrastruktury měly dosáhnout téměř 11 miliard tehdejších korun. Výstavba byla rozdělena podle stupně ohrožení jednotlivých úseků hranic do čtyř etap s předpokládaným ukončením prací v roce 1951.

Práce na výstavbě opevnění v Československu byly předčasně ukončeny počátkem října 1938 poté, co se čs. vláda na nátlak svých politických spojenců podrobila závěrům mnichovské konference. Koncem září roku 1938 se v Mnichově bez účasti zástupců Československa sešli představitelé Anglie, Francie, Německa a Itálie. Výsledkem této schůzky bylo rozhodnutí, podle něhož muselo Československo do 10. října 1938 odstoupit Německu ta pohraniční území, na kterých žila většina obyvatel německé národnosti.

Ačkoliv existovala smlouva mezi Francií a Československem o vzájemné vojenské pomoci, vnitropoliticky slabá Francie nebyla v té době připravena a ani odhodlána své závazky splnit. Svou značnou roli sehrál i postoj Anglie, která v této krizi zastávala velmi vstřícné a smířlivé postoje vůči územním požadavkům německé Třetí říše. Rovněž tak Sovětský svaz, se kterým ČSR uzavřela spojeneckou smlouvu, sledoval své vlastní politické záměry, do jejichž koncepce vojenské vystoupení ve prospěch Československa (podmíněné pomoci ze strany Francie) nezapadalo.

Vchodový objekt tvrze Hůrka. Snímek byl pořízen v prvních dnech října 1938, kdy osádka zahájila evakuaci vnitřního zařízení tvrze a připravovala se k ústupu z opevnění.

Československá republika nebyla schopna se sama ubránit, obrana byla vždy uvažována jako koaliční. Proto se naše vláda s úmyslem zachránit životy lidí, kteří by museli padnout ve válce, rozhodla závěry mnichovské konference přijmout. K 10. říjnu 1938 Československo odstoupilo požadovaná území (Sudety). Na záboru pohraničních území se částečně podílelo také Polsko (oblast Těšínska) a Maďarsko (část jižního Slovenska).

Převážná část opevnění, budovaného na obranu Československa se nacházela na území, které přešlo pod německou správu. Naši vojáci uposlechli rozhodnutí politických představitelů země a odešli z opevnění bez boje. Československo tak bylo zbaveno možnosti účinně se bránit a žádné politické záruky už nemohly zabránit tomu, aby 15. března 1939 Němci obsadili zbytek Čech a Moravy (na Slovensku byl 14. března vyhlášen samostatný stát).

V moderních dějinách Evropy nenajdeme pravděpodobně další příklad obětování demokratického státu za účelem zajištění pochybného míru tak, jak se tomu stalo v případě Československa v roce 1938. To, co následovalo, zřejmě předstihlo i nejhorsí představy účastníků tehdejších událostí.

Pevnostní objekty z této doby, budované s velkým finančním, materiálovým a organizačním vypětím tehdejší republiky, zůstávají navždy mementem tragických dnů podzimu roku 1938.

Dle knihy československé opevnění z let 1935 – 1938 Muzea a památníky
Připravil: Rendy

Konec – Němci likvidují znaky Československého státu na obsazovaných územích. Bude trvat téměř sedm let, než bude náš stát opět svobodný

Achtung warning!!!

Na vánoční besídku si každá družina připraví netradiční písničku a zajímavou, kratší ale o to lepší scénku!!!

Za vedení sesmolil: Rendy

Murphyho zákony

Zákon dopisu: Chcete-li, aby vás ještě něco nového napadlo, vložte dopis do obálky a pečlivě ji zalepte

Stranův zákon práce: Když všechno ostatní selže, zkuste to, co navrhol šéf.

Zákon selektivní přitažlivosti: Předměty padají tak, aby napáchaly co nejvíce škody.

Z čehož podle Jenningsa vyplývá: Pravděpodobnost, že chléb spadne namazanou stranou nahoru je přímo úměrná ceně koberce.

A podle Klipsteina: Upadne vždy ten předmět, který je nejkřehčí.

Anthonyho zákon dílny: Shodíte-li si nějaké nářadí z ponku, zakutálí se vždy do toho nejhůře přístupného rohu.

Z čehož vyplývá: A ještě vám předtím spadne na nohu.

Paulův zákon: Z podlahy nic nepadne.

Wyszkowského zákon: Všechno lze uvést do chodu, když si s tím hrajete dost dlouho.

Sattingerův zákon: Když to zapojíte do zásuvky, běží to ještě lépe.

Marsovo pravidlo: Každý, kdo přijde odjinud, je považován za odborníka.

Weberova definice: Odborník je člověk, který toho ví čím dál víc o čím dál méně věcech, dokonalosti dosahuje ve chvíli, kdy ví absolutně všechno o ničem.

Millerův zákon: Jak je kaluž hluboká poznáte, až když do ní slápnete.

Zákon Frances Loweové: Své úspěchy známe sami, naše neúspěchy veřejnost.

Helžino pravidlo politiky: Řekněte ne a pak začněte vyjednávat.

Puttův zákon technologie: V technologii vládou dva typy lidí: Jedni rozumějí tomu, co neřídí, a druzí řídí to, čemu nerozumějí.

Haneův zákon: Jde-li to s věcmi do háje, nikdo netuší, jak může být hluboký.

Murphyho zákon: Může-li se něco pokazit, pokazí se to.

Schnatterlyho shrnutí: Nemůže-li se něco pokazit, pokazí se to.

Gattusovo rozšíření Murphyho zákona: Nikdy není tak zle, aby nemohlo být ještě hůře.

Pokračování příště!

Mičim

Finaglovy zásady:

- 1) Nejlepší je začít studovat něco, čemu už předem důkladně rozumíš
- 2) Všechno si pečlivě zapisuj – vypadá to aspoň, že jsi něco dělal.
- 3) Nejdřív nakresli křivku a pak teprve vynášej hodnoty
- 4) Máš-li pochyby, mluv sebejistě
- 5) Pokusy musí být opakovatelné – jen tak mohou vždy naprosto stejným způsobem selhat
- 6) Nevěř na zázraky – spoléhej na ně.

A nyní vtip, který frčí mezi studenty středních škol:

Archimédes, Joul a Pascal hrají na schovávanou. Archimédes piká, Pascal se běží schovat, jen Joul stojí na místě a kreslí okolo sebe čtverec. Archimédes se otočí a říká : Joule, vidím tě! Joul se jen usměje a odvětlí – hloupost, Joul na metr čtverečný je Pascal.....jestli vám tahle anekdota nepřijde vtipná, nejste sami J .

MIČÍM

Objev v džungli

Jsme v džungli, v opravdické divoké džungli, říkal si Eda pomalu, obezřetně se prodíral zelenými houštinami. Občas mu kolem hlavy něco zabzučelo a kdesi na blízku pípl neviditelný pták, ale hned zase bylo ticho.

Nejde o zlověstné ticho, jak se píše v dobrodružných románech? Ptal se sám sebe průzkumník Eda.

Když se vynořil z křovin a brodil vysokou trávou plnou bodláků, o cosi zakopl. Had! A nebyl schopen dalšího kroku. Had se vymrštl a uštkne mě. Ale kdepak, uklidňoval se vzápětí. Vždyť tu leží jenom zapomenutá zpuchřelá hadice. Kde se vzala? Copak o tuhle divočinu kdysi pečoval zahradník?

Eda zaváhal, jestli má pokračovat v průzkumu neznámé pevniny a pro jistotu se rozhlédl. Vyplatilo se mu to. Mezi stromy zahlédl dřevěnou chatrč domorodců. Zvědavě, ale opatrně popošel blíž a užasl. Na domečku z prken spatřil velký omšelý nápis – Afrika. Opravdu se octl v tajuplném světařil, kde žijí černí lovci a divoké šelmy? Jak je to možné? Ještě před chvílí byl v zahradě strejdy Jaroslava, kde ho zlákala oprýskaná zeď. Přelezl ji, octl se v divočině a teď zjistil, že skutečně jde o Afriku.

Mladý cestovatel si nápis nevěřicně prohlížel. Byl složen z šesti čtvercových prkének a na každém čtverci bylo úhledně napsáno jedno písmeno. Proč sem někdo nápis umístil? Také mu okolí připomnělo divoký prales?

Eda obcházel starou, ale pečlivě zhotovenou boudu. Zdálo se že je nedobytná. Sklápěcí okénice byla neprodyšně uzavřena a dveře neměly kliku. Byl však na nich přibý další čtvereček, tentokrát písmenem T. Co znamená? Jde o monogram majitele?

Objevitel Eda se prošlapanou stezkou vrátil do strejdovy zahrady a kvůli „Africe“ nemohl dlouho usnout.

Ještě několik dní pobýval Eda s rodiči u strýce Jaroslava, který jednou večer vzpomínal na dědečka Antonína.

„Ani v penzi si nedal pokoj,“ vyprávěl shromážděnému přibuzenstvu.

„Tady před domem si na pronajatém pozemku postavil pěkný stánek a prodával v něm noviny, cigarety, pohlednice. Kdoví, kde ta bouda skončila. Pár let jsem tady nebyl, děda umřel, všechno se změnilo...“.

„Strejdo,“ vykřikl nečekaně Eda.

„Já vím, kde je! Vedle v zahradě!“

Strýc Jaroslav, teta Kamila a Edovi rodiče nedůvěřivě naslouchali. Co si ten kluk zase vymyslel? Jak by s prodejna novin a tabáku dostala za zeď, kde je už řadu let zpustlý pozemek?

„Tohle se mi nezdá,“ zavrtěl hlavou Jaroslav.

„Proč by to měl být právě dědečkův stánek? Vždyť ani nevíš jak vypadal.“

„Mám důkaz,“ nedal se synovec a několika slovy své tvrzení vysvětlil. A přibuzní uznali, že má pravdu.

Víte, jaký důkaz Eda uvedl? Neuhodnete-li, příběh si znovu přečte a přemýšlejte.

Ječmen

Životní pravda

vtipy, vtipy, vtipy
vtipy, vtipy, vtipy
vtipy, vtipy, vtipy

Ztroskotal takhle ztroskotanec na ostrově a prožil tam 40 let.

Po těch letech plula okolo loď a zachranila ho a přivezla domů.

Příbuzní se ho ptali: "Cos tam těch 40 let dělal?"

On na to: "Přemýšlel jsem o životě"

"A na co si přišel?"

On: "Že život je jako hluboká studna."

Oni: "Jako hluboká studna? Myslíš to vážně?"

On (po krátkém zamyšlení): "Tak možná ne."

Židé z Říma

Před pár set lety se papež rozhodl, že vypudí Židy z Říma. Těm se to samozřejmě nelíbilo a strhlo se velké pozdvižení. Nakonec tedy papež nabídl ústupek – uskuteční se zástupcem židovské komunity náboženskou diskusi a pokud bude poražen, Židi mohou zůstat.

Jenže nikomu se do diskuse s papežem nechtělo, tak nakonec přesvědčili starého Mojšeho, který celý život strávil uklízením ulic a tak vlastně neměl co ztratit. Mojše měl jen jednu podmínku - během svého života toho moc nenamluvil, protože se s ním málokdo vůbec bavil, a tak chtěl, aby se ona náboženská debata odehrála mlčky. Papež nakonec souhlasil.

Nadešel onen velký den. Mojše sedí naproti papežovi u velikého stolu. Za naprostého ticha papež po minutě vztyčí ruku se třemi zdviženými prsty. Mojše se na něj podívá a zdvihne jeden prst. Papež poté naznačí rukou kruh okolo hlavy. Mojše ukáže na zem, kde sedí. Papež pak vytáhne hostii a láhev mešního vína, Mojše odpoví tak, že vytáhne jablko.

Pak se najednou papež postavil a říká: „Vzdávám to, ten muž je příliš chytrý. Židi mohou zůstat.“

O půl hodinky později se kardinálové shromáždili u papeže a chtěli slyšet vysvětlení. Svátý Otec povídá:

„Nejdříve jsem ukázal tři prsty na znamení Svaté Trojice. On odpověděl jedním prstem, symbolizujícím jednoho Boha, který zůstal našim virám společný. Tak jsem mu ukázal kolem nás, že Bůh je všude, ale on ukázal na zem, že Bůh je také přímo s námi. Vytáhl jsem hostii a víno, abych naznačil, že Bůh nám odpouští naše hříchy. A on zas vytáhl jablko, aby mi připomenul prvotní hřích. Měl zkrátka odpověď na všechno. Co jsem měl dělat?“

Mezitím se Židé shromáždili kolem Mojšeho a ptají se ho, co se vlastně stalo.

„Nejdřív mi ukázal, že máme tři dny na to, abysme vypadli, tak jsem mu dal najevo, že ani jeden z nás se odtud nehne. Pak ukázal, že celé tohle město od nás chce vyčistit a já mu ukázal, že hodláme zůstat právě a přesně tady, kde jsme doma.“

„A co potom?“

„Já nevím. On si vytáhl svoji svačinu, tak jsem si taky vytáhl svoji.“

Zdravotnictví

Víte, co bylo největší lékařské vyšetření v historii lidstva?

No přece rentgen v Hirošimě.

Ječmen

Obsah čísla 166/16. ročník, které vyšlo 13. 11. 2004:

Ø Úvodem – str. 2	Rendy
Ø Bodování září a říjen – Javorová nažka – str. 3	Mauglí
Ø Bodové menu – listopad – str. 4	Mauglí
Ø Praha 15.–16.10.2004 – str. 5	MIČKINIKWA
Ø Kanawaha, klání rodů a 58. sněm – str. 7	Rendy
Ø Kratičkový dovětek k akci v Hynčíně – str. 10	Stopař
Ø Slavná třináctka po 58. sněmu – str. 11	MIČKINIKWA
Ø Plus a minus – str. 12	Stopař
Ø Z deníku wagameda – str. 13	SKANIATARIO
Ø Káňata – str. 17	Ječmen
Ø Družina Viků – str. 18	Plamen
Ø Něco pro chytré hlavičky – str. 18	Plamen
Ø Družina Koníků – str. 19	Mičim
Ø Heraldika – str. 20	MIČKINIKWA
Ø Listopad – str. 21	MIČKINIKWA
Ø Pohled za obzor – str. 22	Stopař
Ø Československé opevnění z let 1935 – 1938 – str. 23	Rendy
Ø Achtung warning!!! – str. 24	Rendy
Ø Murphyho zákony – str. 25	Mičim
Ø Objev v džungli – detektivka – str. 26	Ječmen
Ø Stránka zábavy – str. 27	Ječmen

Příští redakční rada se koná:	Na kmenové radě (Čilikot)
Uzávěrka příspěvků příštího čísla je:	V neděli 5. prosince 2004
Příští číslo vyjde:	V pátek 10. prosince 2004

Březová kůra – časopis skautsko-woodcrafterského oddílu TROJKA SHAWNEE Zábřeh
číslo 166, náklad 35 výtisků – vyšlo listopad 2004

Šéfredaktor: Petr Fornůsek, Sudkov, MOBIL 608 159 945, NEMOBIL 583 437 317
trojka.shawnee@email.cz, fornusekp@email.cz, fornusek@quick.cz
www.skaut.cz/shawnee

grafický návrh a úprava: Veronika Benková, Zábřeh
Vydáno pro vnitřní potřeby, neprošlo jazykovou úpravou!